

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Nisi primùm quæras regnum Dei, quantum vis aliter illud quæras, non
acquires.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

bitatis, nam in universo patet mundo; neque minus certi sitis de certa ejus scientia circa unumquemque particulatum cui tantum advigilat quantum toti universo. Nonne hinc aperte Petrus: *Omnem sollicitudinem vestram projectantes in eum, quantum ipsi cura est de vobis. Et non ne his terribilibus in id adduci sines?*

M^ultum certe quod Christus suorum velit redere rationem dicitorum: sed quanto magis mirum, quod neque Christo nec ejus rationi creditur? Si quae ratio videtur infirma, en Christus quis sua illam auctoritate roboret. Si Christus in loquendo esset excelsior: en ratio quae loquenter interpretetur, & nobis illum accommodet. Quid est quod ultra debui facere vineas suas, & non fecit ei? *An quod expeditavit ut faceret uvas, & fecit labruscas?* In duobus differunt uva & labrusca, primum quod uva sit suavis, labrusca verò apera. Deinde quod uva sit utilis labrusca in frugifera. Sic plane de anima curis vacua vel so-

licita; sicut illa tota quies est, tota suavis & frugifera; sic ista inquieta peracerba, nulli utilis, & libi noxia. *Comedent fructus via sua OBSTIPES.* Prov. 1. *GENTEORUM denes.* Et patebit ipsis sensibus, Eze 18. quis è duabus æquior Dominus: an mundus qui non nisi curas & solicitudines in suos inicit: an Christus qui curam omnem in se projectam recipit.

Vide in 1 parte, die 6. Decembris.

In 2. Fer. 2. Hebdom. 3. post Pascha. Feria 3. Hebdom. 4. Feria 3. Hebdom. infra obayam Ascensionis.

In hac 3. parte, Dominica 6. & Fer. 3. sequenti. Feria 3. Hebdom. 7. Feria 4. Hebdom. 8. Feria 5. Hebdom. 9. Sabbato Hebdom. hujus 14. In fine de voto pauperatus. Quo quis pauperior, cōditior.

In 4. Feria 4. 6. & Sabbato Hebdom. 17. Sabbato Hebdom. 18. Feria 2. Hebdom. 21. & pleraque sequentes ibi Feriae. Feria 4. Hebdom. 4. Feria 2. Hebdom. 28.

Querite ergo primum regnum Dei, & justitiam ejus: & hac omnia adjicentur vobis.

VERITAS PRACTICA.

Nisi primum queras regnum Dei, quantumvis aliter illud queras, non acquires.

RATIO EST. Quia nisi primum queras regnum Dei, curam ejus querendi postponis alteri cura, Seu si curam querendi regni Dei postponis alteri cura, non acquires regnum, quantumvis aliter illud queras.

Ergo nisi primum queras regnum Dei, quantumvis aliter illud queras non acquires. Quod quam sit periculorum quis jam non videt, sive multitudinem eorum qui non ita regnum illud querunt, inspicias: sive damnum quod inde sequitur, species.

I. P U N C T U M.

HEC est maxime practica veritas & universalis Conclusio quam Christus Dominus ex predictis deduxit omnibus: *Querite ergo primum regnum dei, & justitiam ejus.* Quasi diceret, hoc primum debetis querere, quod primum est dignitate & merito. Sed regnum Dei primum est dignitate & merito supra, et omnia, sicut ostendi vobis. Ergo

*H*ayneusue Pars tertia.

hoc deberis primum querere. Ergo hoc primum querite. Sicut autem per regnum Dei comprehendit illud quod est finis noster, ut Dei Gloria, salus ac beatitudo nostra: sic per justitiam ejus intelligit quæcumque sunt ex nostra parte facienda ut regnum illud comparetur, quæ usitatori nomine dicuntur media quorum alia sunt communia omnibus, alia particularia pro vario *i. Cor. 7.* cuiusque statu. *Sicut divisit Dominus.*

Ne vero tanum existimetur hoc esse consilium & non præceptum omnino necessarium quod exequamur, sic est forma veritas, quæ modo expendatur, ut plane intelligas. *Quod nisi nisi primum queras illud regnum Dei, quantumvis illud aliter queras, non acquires,* Id est, tales importat necessitatem executionis, qualis est necessitas acquisitionis. Quid autem magis ne *Luc. 10.* cessarium, quam quod ait Dominus, *Vnum esse necessarium?*

Sic porto breviter & dilucide declaratur veritas: nisi primum queras regnum Dei, curam ejus querendi postponis alteri cura. Hæc est enim communis interpretatio vocis illius primum ut signifier non prioritatem ut vocant temporis, sed excellentiæ, meriti, dignitatis, quasi dicitur, maxime, præ ceteris omnibus præcipue, singulariter & supra cetera omnia.

S. s.

Sic

Sic expressè sanctus Augustinus, primum non tempore sed dignitate ut in sequenti veritate refertur falso: satis hic autem declaratur cum dicitur hoc re ipsa primum queri vel non queri regnum Dei sic cura ejus querendi praefteratur vel postponatur alteri cuivis curæ. Cum enim totum querendi negotium consistat in cura studio quo querendi, si prima est cura, primum queretur. Potest autem esse prima cura dupliciter, nempe exterioris & interioris: exteriorius quidem ratione temporis, curando primum & antequam aliud quidvis agas quod spectat ad salutem; interiorius autem intentione mentis, seu affectu, pretio ac rei estimatione quam vocant appretiationem & preferentiam, quæ non tantum in animo residet, sed inde ad opus in quovis operandi occursu transeat: praferendo semper quod est divinæ gloriæ seu salutis æternae, ceteris quibusvis omnibus etiam vita hujus temporalis, sicut monebat Sapiens. Non ponas anima tua scandalum; & sicut ajebat Apostolus: Non facio animam meam, id est vitam, pretiosiorem quam me, id est, salutem.

Eccles. 32.

Epist. ad Valer.

Act. 32.

Primas apud nos curas, inquit S. Eucherius, que prima habentur, obtineant, summa que sibi sollicitudinis partes qua summa est vindicet, hac nos occupet in praesidium sui, jam non planè primum sed sola onus vincat, eo studio quo præcedit omnia. Hoc est scilicet primum querere regnum Dei, cum sic ejus querendi cura, curæ praefertur alteri; vel si quid aliud ex aequo cures, non queritis primum regnum Dei: sive de utroque affirmes sive neges; sive prius unum dicas sive posteriorius: unum plane & idem est dicere, si curam querendi regni postponis alteri, non queris primum regnum Dei: vel si primum queras regnum Dei, curam ejus querendi postponis alteri, Verseris ad me terga & non facies, cum docerem eas diluculo & eruditrem, & nollent audire ut acciperent disciplinam.

II. PUNCTUM.

SED si curam querendi regni Dei postponis alteri cura, non acquires illud regnum.

Cum enim duo sint ad acquirendum illud regnum præcipue necessaria, nempe divina gratia, nostrumque studium; plane verendum est ne tunc utrumque desit. Ac primò quidem gratia non omnis quidem sed quanta tibi adfuerit, si tuas non pervertilles curas, quantum enim

Dei displicet sic minoris aestimari quæ pluris es- tent duenda, tanto de solita diminuit gratia, si que cù peruerso pervertitur, sicut cù bono bo- nus sit, & cum sancto sanctus ut est in Psalmis & quidem appositi in Hebreo, ubi non perverti P. 17. Deum sed luctari & contra obversari legimus, Bellarm. quasi dicereatur, ipsum ex adjtore fieri adversarium; quod sanè nunquam iatis expeditur.

Deinde vero nostrum studium seu opera quam ad divinam debemus adjungere gratiam, quis nescit inde tantò magis debilitati ac frangi quanto minor est cura sive rei de qua tunc agitur aestimatio? Quis nescit tantò magis vel minus in rem adlaborare homines, quanto magis vel minus illam velint; tantum autem velint, quantum de rei pretio judicant? Nonne propterea jam saepe alias Sapientem audivisti, qui nos ut vehementius ad conquirendam sapientiam adhortaretur Si quasieris eam, inquit, quasi pecu- niam, id est, quo ardore & studio pecunia solet queri, que multum aestimatur & colitur? Sic Ezechiel manus à Propheta videtur sub extensis anima- lium pennis, quia per manum operatio designatur, non aliter ad suum opus fertur, quam prout operis præcedit cognitio, reique valor: unde in illa celebri stupendaque quadriga quam idem vidi Propheta, pari pede incedunt bos & aquila licet longè dispari moveantur motu, quia nec vehementius nec tardius quam ut res exigit, in- cedendum. Et tarditas maturanda, & maturitas retardanda pro rei pretio, quæ queritur.

Hoc vero insuper proprium habet cura tem- poralium, ut si temet laxetur, totum abripiat ani- mum, vixque cœlestibus quam applicat partem, relinquit villam. Quid tum dimidiatus poterit animus qui licet totus adesset, vix satis esset ope- ri? Nonne hæc est eorum culpa qui ad coenam magnam & regias nupias invitati noluerunt ac- cedere, quia scilicet alii nimis implicati erant curis. Nonne idcirco Dominus, Nemo, inquit, Lueg. mittens manum suam ad aratum, & respiciens retro, apud est regno Dei. Quia quid respicit, cō- tendit, & quo tendit, inde a scopo suo, inde a regno Dei avertitur. Quod spectabat Apostolus cum diceret, An nesciis quid iij qui in studio currunt, omnes quidem currit sed unus accipit bravium, sic currere ut comprehendat. Omnis autem qui in agene contendit, ab omnibus se abstinet & quasi di- ceret, qui non abstinet ab omnibus, quile se alii implicant, non current, non comprehendent.

Et rufum, Nemo militans Deo implicat se ne- gotiū

*17.
llarm.*
2. Tim. 2. *gōtō facularibus, ut ei placeat cui se probavit,* quia si se his implicaret non Deo militaret, vel militans expugnaretur, vinceretur. Quid pos-
Apo. 12. eo aliud significat mulier illa quam Iohannes vi-
dit Sole amictam, stellis coronatam, & Luna sub pedibus ejus? Nonne anima quāvis est cœ-
lo nata, cœlo intendens, quæ Lunam habet sub
pedibus non in capite, id est, curam temporalium & mutabilium infra res æternas & immuta-
biles, alioquin stellas non attingeret, cœlum
non possideret.

Hæc est denique differentia benedictionis Jacob & Esau, qui figuram exhibent electorum, &
Gen. 27. reproborum. Nam cœlum utriusque à Patre pro-
mittatur rōs cœli & pinguedo terræ; in hoc po-
tissimum diversa est hæc promissio, quod rōs
cœli assignetur Jacob ante pinguedinem terræ:
& è contra, pinguedo terræ detur E'au ante ro-
rem cœli. Quasi dicteretur, hoc uno maxime
differere in vicem electos & reprobos, quod illi
primò regnum Dei & iustitiam ejus quærant,
tum omnia illis adiunguntur; isti vero reprobis
primò velint terrena omnia sibi adjici, tum re-
gnū Dei quærēnt, sed quærēnt; at non in-
venient, non acquirent: Ibi erit stetus & strid-
or dentium, cum videritis Abraham & Isaac
& Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, vos
autem expelli foras. Et venient ab Oriente & Oc-
cidente & Aquilone & Austro, & accubent in
regno Dei. Et ecce sunt novissimi qui erunt pri-
mi, & sunt primi qui erunt novissimi. Id est, illi
sunt qui expellentur foras qui primi sunt in cu-
tis hujus facculi.

Luc. 13. **III. PUNCTUM.**

ERGO nisi primū quāras Regnum Dei,
equantumvis aliter illud quāras, non acqui-
res: Quia dum alia magis curabis, major ista
curate abstrahet ab illa quæ acquirendo Dei re-
Apo. 3. gno est necessaria, sicque opera tua non inveni-

entur plena coram Deo, sic tepidus eris nec cali-
dus quod peius est quam esse frigidum: sic mo-
dificam habebis virtutem quæ dum appendetur,
non erit regno emendo sufficiens: sic licet ali-
qualēm tuum laborem sciat Dominus, habebit
tamen adversum te, *Quod charitatem tuam pri-
mam reliquisti.* & nisi prima opera facias venies
tibi, & movebit candolabrum tuum de loco suo,
nisi penitentiam egeris. Quæ omnia sic expressis
denuntiata verbis, nonne veritatem aperte con-
firmant? Nonne ejus declarant proximū? Non-
ne ut primū illud quāramus regnum Dei, nos
vehementer excitant?

Quid stultius, & à communī hominum agen-
di more, disjunctius, quam minora præferre ma-
joribus, lucem tenebris, & mendacium veritati
postponere? Quid sentires de homine qui bre-
viori calceando calceo pedem abscederet?
Nonne hunc stultum dices? Corporis nisi
quia cùm calceus sit propter pedem, non pes
propter calceum, vel an ille sit qui hunc inver-
tit ordinem cum aperto sui dextero. At nonne
hoc ipsum est, cùm corpus præfertur animæ,
cùm æterna cedunt temporalibus & Christus
mundo posthabet? Nonne sicut vestimentum
propter corpus, ita & corpus propter animam?
Nonne hunc pervertit ordinem cum manifesto
suidam, qui plus in corpus quam animam
impedit curæ ac studii? *Nunquid poteris ali-
quiu gustare quod gustatum affert mortem?* Non-
ne gustus, nonne voluptas cedunt timori mor-
tis aut amori vitæ? Cur non igitur cedeat ti-
mori mortis animæ, vel amori vitæ sempiter-
næ? Oculi & tarda corde ad credendum!

Iob. 6. **LUC. 24.**
Vide in 2. parte, Peric. 6. post Oct. Ascension.
Sic dignum est cœlum nostris deside-
riis, ut nisi cœlum desideres, Quan-
tum scilicet desiderare par est, cœlo sis in-
dignus.

ALIA VERITAS PRACTICA, præcedenti connexa.

Sic primò queri debet regnum Dei, ut secun-
do nil ita queri possit.

SENSUS ET RATIO EST. *Quod quāri debet*
regnum Dei, tanquam finis.
Sed secundo nil ita queri potest, ut finis,
Ergo sic primò quāri debet regnum Dei, ut secun-
do nil ita queri possit, In quo tamen multi

peccant.

I. PUNCTUM.

HANC Veritatem multūm illustrat
præcedens veritas, & præcedentem ve-
ritatem multūm ista confirmat.
S. 2. **Quod**